

Стамболійка-та: да ми е живичакъ, чи е единъ у майка, и той ми е животатъ, той ми е радостъ-та! Баща му кай, като порасте, ще го проводи въ Цариградъ . . . , чи съмъ плакала, чи съмъ плакала, цѣла нощъ; двѣ възглавници измокрихъ. Той искаше да го даде на школа-та, ама азъ не дадохъ. Ами чи мѣнчакъ е още мари, на осемъ години, тамамъ дѣте-то да поиграе. Ама да видишь пѣкъ какавъ е ачигіозъ! Людска кокошка не оставя на рахатъ въ нашатъ дворъ. Щомъ като ъж улови, опитва ъж да ли има яйце, и подиръ, като ъж вържи, носолява ъж, и тя изведнашъ сниса яйце-то. Отъ гдѣ ся е научилъ на този мурафетъ, не знаѣ. Стига му уматъ за всичко. . . . Ты, даскале, да го не биешъ, кога-то хване да ходи на школа-та, притури тя, като ся обърна къмъ новіятъ даскалъ.

„Азъ пѣкъ малко мя е грижа,“ каза даскалица-та, която была бездѣтнина. „Избавилъ мя е Господъ отъ таквисъ белн. Хичъ не щѣ нито да знаѣ. Какъ ли имъ тегли-тѣ гайлето?“

— Гель, кефимъ, гель! обади ся чорбаджіятъ, като ся потупваше по корематъ, кой-то ся бѣше прѣмѣстилъ по близо до компанія-та подъ сѣнка-та на друго дърво, защото подъ предишне-то бѣше огрѣло слѣнце: азъ пары имамъ! има и да ѣджтъ, има и да останн . . . Стойно, бре, извика той на сына си, Стойно, донеси огънь на наргиле-то. Азъ не знаѣ, какво е туй тимбека?! И той ми казва, чи като този армаганъ други пѣтъ не е сполучвалъ да ми донесе.... Какво, коя мисирка заклахте?, онази, гдѣ-то ъж донесоха онзи день-ли? Е, тя е добра, трѣба да е дошла четеры оки, а? И азъ му свръшихъ добра работа, ама и той са отсрами Ами прибрахте ли на оногози биволи-тѣ? Магарскіятъ сынъ! Десятъ години наредъ ми носи файда-та, а тѣзъ година нѣмалъ былъ, а? И-още да ся оплаква, гдѣ-то съмъ му былъ земалъ по тріесятъ на стотѣхъ! Да ги продадете И кѣща-та му щѣ продамъ! Ами братъ ти защо не запре Пеня? Тамъ да оплуеши пезвенгинатъ, да му кажъ азъ нему, какъ ще продава той други пѣтъ стока-та си на другыго. — Ама и той е такавзи хаирсѣзинъ, какавто си и ты, притури той на сына си, като го изглѣда изкриво. Камакъ да е раждала майка ви Двѣ недѣли да не спи съ булка-та си, чувашъ ли, мари Керо!